



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce : A) Obec Střítež 118**, Střítež u Českého Těšína, **B) Občanské sdružení Beskydčan** se sídlem Muchovice 393, Ostravice, **C) Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí** se sídlem Střítež 249, všichni zastoupeni Mgr. Ludškem Šikolou, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, **za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Obec Nošovice**, Nošovice 58, 2) **Obec Dobrá**, Dobrá čp.230, 3) **Moravskoslezský kraj** se sídlem 28. října 117, Ostrava, **proti žalovanému : Ministerstvo dopravy** se sídlem nábř. Ludvíka Svobody 1222/1, Praha 1, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12.5.2008, č.j.: 28/2008-130-SPR/2

t a k t o:

I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy – Odboru drah, železniční a kombinované dopravy ze dne 12.5.2008, č.j.: 28/2008-130-SPR/2 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 22.736,- Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Ludřka Šikoly, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva dopravy – odboru drah železniční a kombinované dopravy ze dne 12.5. 2008, č.j. 28/2008-130-SPR/2, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců: 1) Obce Střítež, 2) Občanského sdružení Beskydčan – sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd a 3) Občanského sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí, jímž bylo současně potvrzeno rozhodnutí Drážního úřadu ze dne 15.1. 2008, č.j. 20-0131/07-10067-DÚ/K1, jímž bylo vydáno stavební povolení ke stavbě dráhy „Napojení PZ Nošovice na železniční vlečku“.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel žalovaný správní orgán ze zjištění, že Drážní úřad jako speciální stavební úřad pro stavby dráhy a stavby na dráze podle zákona o drahách vedl řízení o žádosti stavebníka Moravskoslezského kraje o vydání stavebního povolení ke stavbě dráhy „Napojení PZ Nošovice na železniční vlečku“, které zahájil dne 18.4. 2007. Zahájení stavebního řízení vyvěsil veřejnou vyhláškou po dobu 15 dnů na úředních deskách Obecního úřadu Dobrá, Hnojník a Nošovice, upustil od ohledání na místě a od ústního jednání, přičemž stanovil lhůtu k uplatnění námitek účastníků řízení a stanovisek dotčených orgánů státní správy. Žalovaný zjistil, že ke stavebnímu řízení se jako účastníci řízení přihlásili Občanské sdružení Beskydčan a Občanské sdružení Ekologický právní servis. Žádný z účastníků ve stavebním řízení nevznesl námitky. Proti rozhodnutí drážního orgánu o povolení předmětné stavby ze dne 15.1. 2008 podali odvolání Obec Střítež, Občanské sdružení Beskydčan a Občanské sdružení Střítež.

Žalovaný správní orgán se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami těchto účastníků řízení:

- 1) Obec Střítež namítala, že součástí stavebního povolení je i traťové zabezpečovací zařízení úseku Dobrá-Hnojník, z čehož vyplývá projektované zkapacitnění železniční trati 322 Dobrá-Český Těšín, s nímž nesouhlasili občané obce Střítež.

Tuto námitku žalovaný odmítl s tím, že se netýká povolované stavby železniční vlečky.

- 2) Občanské sdružení Beskydčan namítalo, že mu bylo znemožněno navrhovat doplnění chybějících podkladů stavebního řízení v důsledku nezveřejnění zahájení řízení na elektronické úřední desce. Poukázalo na chybějící výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů podle § 56 zák.č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů a na chybějící výsledky zjišťovacího řízení vedeného podle § 7 zák.č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů. Namítalo, že mu bylo odmítnuto vyhotovení kopií některých podkladů rozhodnutí při nahlížení do spisu, nebylo oznámeno ohledání na místě samém a nenalezlo způsob vypořádání s připomínkami ÚŽST Český Těšín.

K těmto námitkám žalovaný zjistil, že stavební úřad zahájil řízení, poté žadatele vyzval k odstranění nedostatků žádosti a teprve po odstranění těchto nedostatků oznámil v souladu s § 47 správního řádu zahájení řízení a nedoplněním toto oznámení nebylo zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Občanskému sdružení Beskydčan však bylo dopisem ze dne 20.4. 2007 oznámeno datum podání žádosti o vydání stavebního povolení, kterým bylo stavební řízení zahájeno. Žalovaný zhodnotil, že nemůže obstát tvrzení tohoto odvolatele, že mu tím bylo znemožněno navrhovat doplnění podkladů rozhodnutí. Dále uvedl, že posuzování vlivů na životní prostředí je třeba spojovat s územním řízením, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 10.1. 2007 a povolovaná stavba je v souladu s tímto pravomocným územním rozhodnutím. Celá oblast budoucí trasy železniční vlečky včetně přilehlého území byla předmětem ohledání biologického dozoru a následného transferu živočichů již v průběhu roku 2006. Při místním šetření v červenci a srpnu 2007 již nebyl výskyt dotčených živočichů v této lokalitě zjištěn. Obě dokumentace nebyly odvolateli poskytnuty proto, že stavební úřad postupoval podle ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona, neboť odvolatel nepředložil souhlas toho, kdo dokumentaci stavby pořídil. Od ohledání na místě samém bylo upuštěno, neboť stavebnímu úřadu byly dobře známy poměry staveniště a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby. Námitka vypořádání se s připomínkami ÚŽST Český

Těšín ze dne 6.12. 2007 se týkala pouze dílčího stanoviska jedné z organizačních složek Českých drah, a.s. směřující k dopravně technologickému zajištění místa styku drah v zájmu bezpečného provozování drážní dopravy, které není součástí povolované stavby.

- 3) Občanské sdružení Střítež vzneslo námitku, že nebylo informováno o zahájení stavebního řízení a tím mu bylo znemožněno vyjádřit se k probíhajícímu řízení. Žalovaný k tomu uvedl, že stavební úřad oznámil zahájení řízení veřejnou vyhláškou a vycházel z platných stanov tohoto odvolatele, podle kterých Občanské sdružení Střítež má za cíl ochranu životního prostředí a životních podmínek občanů ve vztahu k umístění zamýšlené rychlostní komunikace. Proto stavební úřad nepochybil, neboť dotčená stavba není stavbou rychlostní komunikace. Namítané zvýšení kapacity nákladní dopravy na trati 322 v úseku Dobrá-Český Těšín není předmětem stavby dotčené železniční vlečky, a proto je nedůvodné.

Vzhledem k tomu, že žalovaný nezjistil v postupu stavebního úřadu závady takové povahy, které by zakládaly důvod pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje společná podaná žaloba Obce Střítež, Občanského sdružení Beskydčan a Občanského sdružení Střítež.

Žalobci v podané žalobě uplatnili několik žalobních bodů:

- 1) Namítali absenci posouzení vlivu stavby na životní prostředí s tvrzením, že ohledně předmětné stavby nedošlo k posouzení vlivu stavby na životní prostředí dle zák.č. 100/2001 Sb. (EIA), i když předmětná stavba spadá do kategorií II, bod 9.2. přílohy č. 1 zákona. Bez takového stanoviska nelze dle § 10 odst. 4 zákona vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru. V oznámení záměru a v souladu s přílohou č. 3 zákona EIA jsou jednou z náležitostí též údaje o vlivech záměru na veřejné zdraví a životní prostředí. Ani před územním řízením nebylo podáno oznámení o záměru, příp. k žádosti o územní rozhodnutí nebyla připojena dokumentace a posudek podle zákona EIA.
- 2) Žalobci namítali absenci rozhodnutí podle § 56 zák.č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Uvedli, že podle § 67 odst. 1 citovaného zákona je před zásahem do krajiny třeba zajistit biologické hodnocení, pokud o jeho nezbytnosti rozhodne orgán ochrany přírody. V daném případě toto hodnocení bylo provedeno v r. 2006. Byl jím zjištěn výskyt zvláště chráněného druhu, proto bylo třeba obstarat si pro povolení záměru rozhodnutí podle § 56 zákona. Přestože investor byl upozorněn firmou Ecologic Consulting spol. s r.o. na povinnost získat výjimku, žádost o výjimku investor nepodal a žalovaný tuto vadu řízení neodstranil. Žalobce upozornil, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 1As 37/2005 je nutné rozhodnutí podle § 56 zákona obstarat již v územním řízení, má-li být stavba umístěna v místě s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Potřebné rozhodnutí podle § 56 zákona nebylo předloženo ani před vydáním stavebního povolení. Pokud žalovaný poukazoval na to, že před vydáním rozhodnutí již byl proveden transfer živočichů, pak jen potvrzuje nezákonnost postupu, když tento transfer nemohl být proveden bez výjimky dle § 56 zákona.
- 3) Žalobci namítali, že napadené rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Uvedli, že v rozporu s ust. § 10 odst. 4 zákona EIA nebylo doloženo stanovisko

příslušného orgánu jako podklad pro navazující rozhodnutí. Nebylo doloženo rozhodnutí podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Uvedené vady svědčí o tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

- 4) Žalobci namítali porušení § 115 odst. 1 stavebního zákona. Uvedli, že územním rozhodnutím ze dne 10.1. 2007 byla umístěna rovněž stavba PS 007 traťové a zabezpečovací zařízení trati Dobrá u Frýdku-Místku – Hnojník. Investor v žádosti o vydání stavebního povolení tuto stavbu vypustil. Tato stavba je však zásadní z hlediska dotčení práv obce Střítež, neboť samotná stavba vlečky nemůže fungovat bez navazující optimalizace železničních tratí na Frýdek-Místek nebo Český Těšín. V případě trati na Český Těšín bude třeba budovat stavbu PS 007 a tím se regionální trať procházející středem obce Střítež změni na velkokapacitní nákladní trať celostátního významu s průjezdem až 96 souprav denně. Vzhledem k tomu měla být obec Střítež účastníkem územního řízení, neboť její práva mohla být ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu přímo dotčena. Nicméně nebyla obeslána a o řízení se nedozvěděla. Námitku proto uplatnila ve stavebním řízení. Žalovaný se mylí ve svém závěru, že námitka obce Střítež se netýká předmětného řízení, neboť platí ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého stavební úřad zabezpečí podmínkami ve stavebním povolení veřejné zájmy a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení. Doklady správního řízení dokládají, že na vlečku budou bezprostředně navazovat další stavby za účelem zkapacitnění místních železničních tratí. Dle záznamu porady „napojení PZ Nošovice na železniční vlečku“ ze dne 12.10. 2006 a navazující záznam z porady „železniční napojení areálu Hyundai v Nošovicích“ ze dne 2.2. 2007 uvádějí, že tyto porady se zabývaly optimalizací trati O – Kunčice – Frýdek-Místek – Český Těšín a optimalizací železniční stanice Český Těšín, což znamená trať procházející středem obce Střítež. V této souvislosti žalobci poukázali na rozsudek Městského soudu v Praze pod sp.zn. 11Ca 213/2006, který konstatoval, že nedostatečné posouzení komplexnosti a plynulosti výstavby je důvodem pro zrušení rozhodnutí.
- 5) Žalobce namítal porušení práv účastníků řízení, jimiž bylo Občanské sdružení Beskydčan a Občanské sdružení Střítež. Porušení práv spatřoval v tom, že Občanskému sdružení Beskydčan nebylo umožněno pořídit si ze spisu kopie listin – podmínky pro ochranu zdraví a životního prostředí, část B 7.1. – vliv stavby na životní prostředí – technická správa a část B 7.3. lesní příloha – průvodní zpráva. Aby účastník řízení mohl uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, musí mít kompletní znalost projektové dokumentace, kterou nelze získat pouhým nahlédnutím do složité projektové dokumentace. Žalobci přisvědčili tomu, že ust. § 168 odst. 2 správního řádu sice upravuje vedení spisové služby a nahlížení do spisu, nicméně na základě teleologického výkladu je smyslem této úpravy chránit oprávněné zájmy majitelů nemovitostí a dalších osob až po skončení správního řízení a nejedná se o omezení účastníků řízení. Všechny odmítnuté podklady k nahlížení se týkaly chráněného zájmu občanského sdružení podle stanov a od znalosti těchto podkladů se pak přímo odvíjí schopnost účastníka řízení kvalifikované účasti ve správním řízení. Odepřením kopií ze správního spisu došlo k porušení § 2 odst. 4, § 4 odst. 1 a 4 a § 38 odst. 4 správního řádu a § 114 odst. 1 stavebního zákona.
- 6) Občanské sdružení Střítež spatřovalo porušení svých práv v tom, že tento žalobce nebyl informován o zahájeném řízení a nemohl se v souladu se zákonem účastnit stavebního řízení. Žalobce odmítl názor žalovaného, že nemá za cíl ochranu životního prostředí a životních podmínek občanů ve vztahu k umístění rychlostní komunikace. Přestože znění stanov občanského sdružení neodpovídá doslova dikci ust. § 70 odst. 2

zák.č. 114/1992 Sb., splnil podmínky pro účastenství podle uvedeného zákona, neboť cíl chránit životní prostředí a životní podmínky občanů nepochybně naplňuje smysl ust. § 70 zák.č. 114/1992 Sb., tedy umožnit občanským sdružením hájícím ochranu přírody a krajiny a obecně životní prostředí, účast ve správních řízeních, kde takový veřejný zájem může být dotčen.

Z uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Drážního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Současně s podanou žalobou žalobci navrhli přiznání odkladného účinku žaloby. Tento návrh soud svým usnesením ze dne 10.10. 2008, č.j. 7Ca 181/2008-73 zamítl.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný správní orgán k námitce pod bodem 1) uvedl, že záměr stavby „Napojení PZ Nošovice na železniční vlečku“ byl posouzen z hlediska vlivu na životní prostředí, neboť Moravskoslezský kraj předložil oznámení o hodnocení vlivu na životní prostředí dle přílohy č. 4 zák.č. 100/2001 Sb. „Výrobní závod společnosti Hyundai Motor Company na území průmyslové zóny Nošovice“ ze dne 16.12. 2005. Mezi pomocnými provozy a infrastrukturou zde uvedenými, je uvedeno i železniční vlečkoviště včetně napojení, přičemž pod pojmem „napojení“ je myšleno napojení železniční vlečky na regionální dráhu. V oznámení je zpracován i rozbor nároků průmyslové zóny na dopravní infrastrukturu včetně způsobu zásobování. Železniční doprava s využitím železniční vlečky byla uvažována jako druhý způsob zásobování průmyslové zóny. Byly uvažovány dvě vlakové soupravy denně, každá o 10 vagónech s celkovým dovezeným objemem vstupních surovin, celkem 400 t denně. Bylo uvažováno o využití železniční dopravy pro odvoz vyrobených automobilů a předpokládán byl příjezd 5 souprav o 20 vagónech denně. Na základě tohoto oznámení proběhlo zjišťovací řízení, v jehož závěru ze dne 6.2. 2006 bylo konstatováno, že toto oznámení se nadále považuje za dokumentaci a tato dokumentace byla projednána ve veřejnosti dne 10.4. 2006. Ministerstvo životního prostředí jako příslušný úřad podle § 10 zák.č. 100/2001 Sb. vydalo souhlasné stanovisko k záměru dne 5.5. 2006. V podmínkách tohoto stanoviska je pro fázi provozu stanovena podmínka, že pro dopravu surovin a výrobků má být v maximální míře využita železniční doprava.

K bodu 2) žaloby žalovaný uvedl, že správa CHKO Beskydy svým rozhodnutím ze dne 12.4. 2006 povolila výjimku ze zákazu zvláště chráněných živočichů podle ust. § 56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny pro akci „Průmyslová zóna Nošovice – terénní úpravy bez změny odtokových poměrů“ s platností do 31.12. 2010. Ve výjimce jsou stanoveny podmínky k zajištění ochrany chráněných druhů včetně transferu živočichů. Na dodržení podmínek rozhodnutí dohlížel pracovník biologického dozoru. Tento pracovník také podal stanovisko ze dne 13.3. 2008 k žádosti o výjimku z ochranných podmínek ještěrky obecné, v němž uvedl, že od 6.4. 2008 byl prováděn monitoring dotčeného území včetně záchranných transferů živočichů a vzhledem k absenci výskytu druhu v této konkrétní lokalitě již nebyl relevantní další požadavek na udělení výjimky v souvislosti s budovanou železniční vlečkou.

K bodu 3) žaloby žalovaný s odkazem na uvedené zkonstatoval, že tedy rozhodnutí vycházelo z dostatečných podkladů a ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

K bodu 4) žaloby žalovaný upozornil na to, že námitka k porušení § 115 odst. 1 stavebního zákona se týká provozního souboru PS 007 traťové a zabezpečovací zařízení Hnojník – Dobrá u Frýdku-Místku, který nebyl součástí povolované stavby. Tento soubor byl

sice uveden v oznámení o zahájení stavebního řízení, ale v důsledku změny technického řešení zabezpečovacího řízení již nebyl součástí dotčené povolované stavby dráhy. Obec Střítež není obcí, v jejímž katastrálním území se dotčená stavba nachází a od stavby je vzdálena cca 12 km. Proto námitkám obce Střítež vycházejícím z petice občanů obce nemohlo být vyhověno, neboť se netýkaly povolované stavby dráhy.

K bodu 5) žaloby žalovaný nesouhlasil, že došlo k porušení práv účastníků řízení při nahlížení do spisu. Podle záznamu ve spisu ze dne 6.2. 2008 byly Občanskému sdružení Beskydčan poskytnuty všechny možné podklady a vyhotoveny kopie některých požadovaných dokladů v souladu s ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona bylo odmítnuto vyhotovení kopií části projektové dokumentace, neboť žadatel nepředložil souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, ani souhlas vlastníka stavby.

Žalovaný rovněž odmítl námitky bod bodem 6) žaloby, týkající se neinformovanosti Občanského sdružení Střítež o zahájení stavebního řízení, ačkoliv toto občanské sdružení dopisem ze dne 9.3. 2007 požádalo o písemné zasílání informací k žádosti a přiložilo platné stanovky občanského sdružení. Podle žalovaného však cílem tohoto občanského sdružení je ochrana životního prostředí a životních podmínek ve vztahu k umístění zamýšlené rychlostní komunikace. Tou však není dotčená stavba dráhy, a rovněž není umístěna v zachovalé podhorské a horské krajině. Jedná se o stavbu v průmyslové zóně Nošovice. Závěrem žalovaný konstatoval, že stavba dráhy je již ve stádiu realizace a absence železniční vlečky v procesu plynulého zásobování průmyslové zóny by vedla ke kolapsu silniční dopravy v dotčeném regionu.

V replice k vyjádření žalovaného žalobci trvali na svých námitkách, že předmětem územního a stavebního řízení nebyl jakýkoliv podklad podle zák.č. 100/2001 Sb. (EIA), ačkoliv tato stavba toto posouzení vyžadovala. Stejně tak trval na tom, že ve vztahu k předmětné stavbě nebyla udělena výjimka podle § 56 zák.č. 114/1992 Sb., neboť žalovaný udělenou výjimku ke svému vyjádření nepřiložil a nijak ji nedoložil. Žalobci nesouhlasili s vyjádřením žalovaného k námitce porušení § 115 odst. 1 stavebního zákona s tím, že reakce žalovaného svědčí o nepochopení souvislosti povolované stavby a její interakcí s navazujícími stavbami. Předmětná stavba totiž nemůže být stavbou osamocenou, jde o stavbu, která spojuje výrobní areál závodu automobilky Hyundai s železniční sítí a zajišťuje jako zásobování automobilky vstupními komponenty a vývoz vyrobených automobilů. To znamená, že na obou koncích povolované stavby budou stavby další. Stavba PS 007 tratové a zabezpečovací zařízení trati Dobrá u Frýdku-Místku – Hnojník byla plánována jako součást předmětné stavby a skutečnost, že později byly tyto stavby realizovány nezávisle na sobě a prošly zvláštními povoloovacími procesy ještě nedokazuje, že nejde o stavby navzájem se podmiňující a tudíž nesouvisející s účastenstvím obce Střítež. Toto občanské sdružení osobou přímo dotčenou záměrem PS 007 tratové a zabezpečovací zařízení trati Dobrá u Frýdku-Místku – Hnojník, zvláště když byla plánována optimalizace trati na Český Těšín a regionální trať procházející středem obce se tak mění na velkokapacitní nákladní trať celostátního významu s průjezdem až 96 souprav denně.

Žalobce Občanské sdružení Beskydčan rovněž trvalo na názoru, že mu nesprávně bylo odmítnuto poskytnutí části projektové dokumentace, ačkoliv se tyto podklady týkají předmětu zájmu žalobce a ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona není zaměřeno na omezení práv účastníků řízení. Tento názor žalobce opřel i o rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5Ca 126/2006 a judikaturu Nejvyššího správního soudu ve věcech správních č. 943/2002 a č. 711/2005/I Sb. NSS, v nichž Nejvyšší správní soud odlišoval práva podle § 133 zák.č. 50/1976 Sb. dřívějšího stavebního zákona a práva podle zák.č. 106/1999 Sb. o

svobodném přístupu k informacím. Občanské sdružení Střítež pak s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7As 4/2011-50 a další prejudikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že není smyslem účasti občanských sdružení podle § 70 odst. 2 zák.č. 114/1992 Sb. blokace, zdržování a protahování realizace stavebního záměru, nýbrž to, aby kvalifikovaně a odbornými argumenty hájily dotčené veřejné zájmy. Z toho Občanské sdružení Střítež dovodilo, že přestože znění jeho stanov neodpovídá doslova dikci ust. § 70 odst. 2 zák.č. 114/1992 Sb., splnilo podmínku pro účastenství podle uvedeného zákona, neboť smyslem ust. § 70 je umožnit občanským sdružením, hájícím ochranu přírody a krajiny a obecně životní prostředí, účast ve správních řízeních. Proto náhled žalovaného na cíl, který má Občanské sdružení Střítež ve stanovách, je ryze účelový.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 62 a násl. zák.č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobou uplatněných bodů a dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí však soud shledal toliko na základě dvou žalobních bodů (bod 4. a 6.), a to v rozsahu námitek nedostatečného vypořádání odvolání žalobců Obce Střítež a Občanského sdružení Střítež z důvodů :

- nedostatečného posouzení a odůvodnění vyloučení stavby PS 007 traťového a zabezpečovacího zařízení trati Dobrá u Frýdku –Místku – Hnojník z předmětu řízení a tím i popření vlivu této stavby na dotčení práv obce Střítež (bod 4 žaloby) a
- nedostatečného posouzení procesních práv žalobce Občanského sdružení Střítež v předmětném řízení o povolení stavby (bod 6. žaloby).

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání, a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Podle § 70 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení³⁴⁾ a dobrovolných sborů či aktivů.

Podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

Podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně

do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Podle § 168 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. stavební zákon vedení spisové služby a nahlížení do spisu se řídí ustanoveními správního řádu a zvláštního právního předpisu⁵⁰). Kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. V odůvodněných případech lze usnesením odepřít nahlížení do vybraných částí dokumentace u staveb důležitých pro obranu státu, staveb civilní ochrany a bezpečnosti, popřípadě z důvodů ochrany osob a jejich majetku.

Podle § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. příslušný úřad vydá na základě dokumentace, popřípadě oznámení, posudku a veřejného projednání podle § 9 odst. 9 a vyjádření k nim uplatněných stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen "stanovisko") ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

Soud nepovažuje za zanedbatelnou námitku, že správní orgány v rozporu s ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona náležitě neposoudily návaznost jiných staveb na stavbu vlečky, konkrétně stavby PS 007 Traťového a zabezpečovacího zařízení trati Dobrá u F-M – Hnojník, byla-li tato stavba předmětem územního rozhodnutí. Investor zařadil tuto část stavby do své žádosti o stavební povolení ze dne 16.4. 2007 a i když se toto zařízení ve výroku stavebního povolení neobjevuje přesným označením, ve výroku se uvádí, že součástí povolované stavby je i mj. „zabezpečovací zařízení, úpravy staničního zabezpečovacího zařízení v želez. stanici Dobrá u Frýdku – Místku a traťového zab. zař. úseku Dobrá – Hnojník“. Ve stanovisku Českých drah k odvolání obce Střítež ze dne 28.2.2008 se uvádí, že úprava zabezpečovacího zařízení v úseku trati Dobrá u Frýdku – Místku- Hnojník není modernizací trati, ale jedná se o zajištění bezpečnosti železničního provozu v místě odbočení vlečky. Uvedené nesvědčí prokazatelně o tom, že by součástí předmětné stavby nebylo namítané zařízení jako podmiňující stavba a z napadeného rozhodnutí nelze seznat, na základě jakých skutečností žalovaný dovodil, že námitky žalobců, týkající se traťového zabezpečovacího zařízení, se ve smyslu § 115 odst. 1 stavebního zákona netýkají stavby vlečky. Bylo na žalovaném, aby prověřil a zhodnotil, zda stavebním povolením bylo na základě žádosti investora rozhodnuto o uvedeném zařízení, t.j. zda toto zařízení bylo předmětem stavebního řízení a pokud ne, na základě jakých skutečností bylo vypuštěno z povolovacího řízení. V opačné případě, je-li toto zařízení v uvedeném textu zahrnuto do stavebního povolení (když v územním rozhodnutí i v žádosti o vydání stavebního povolení je rovněž uvedeno), mělo být vypořádáno, a to i s ohledem na stanovisko Českých drah, zda a jakým způsobem by toto zařízení mělo vliv na provoz železniční trati 322 Dobrá – Český Těšín a jak by se dotklo práv obce Střítež, jestliže tato namítala, že z jeho umístění vyplývá zkapacitnění železniční trati 322 Dobrá – Český Těšín. Vypořádání námítky tohoto žalobce pouhým konstatováním, že uplatněná námitka se netýká povolované stavby železniční vlečky je proto zcela nedostatečné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Soud také přisvědčil námitce Občanského sdružení Střítež o nedostatečném posouzení jeho účastenství ve stavebním řízení, když toto občanské sdružení řádně podalo žádost podle ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb. a nebylo informováno o zahájeném řízení a nemohlo tak uplatnit svá práva v průběhu stavebního řízení. Argumentace žalovaného, že stanovy

Občanského sdružení Střítež stanoví za cíl ochranu životního prostředí toliko ve vztahu k umístění zamýšlené rychlostní komunikace, má sice oporu v uvedených stanovách, nicméně nebylo možné přehlédnout, že toto sdružení svým podáním ze dne 9.3.2007 oznámilo, že jeho hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody, krajiny a kultury bydlení občanů a požádalo, aby mu byly zasílány informace o všech zamýšlených krocích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb. včetně činností a zásahů souvisejících s místní specifikací žádosti, mimo jiné, i na katastrálním území obce Střítež a přilehlých obcí. Jestliže tedy žalobce uvedeným oznámením předestřel i jiné cíle občanského sdružení, než které jsou formálně uvedeny v jím předložených stanovách z r. 2000, bylo na Drážním úřadu, aby v *součinnosti* s tímto občanským sdružením vymezil jeho skutečnou současnou materiální působnost a zaměření i s ohledem na lokální zásahy a zájmy. Uvedené znamená, že Drážní úřad v souvislosti s podaným oznámením, nemohl vycházet toliko ze stanov sdružení, nýbrž měl přihlídnout i k podanému oznámení a v součinnosti se sdružením vyhodnotit, zda lze toto oznámení akceptovat z hlediska zásahů do životního prostředí v dané lokalitě. Takový postup by ovšem byl na místě jedině v případě, pokud by takové oznámení obdržel Drážní úřad včas, před vydáním stavebního povolení v zákonné lhůtě. Tento údaj nelze ze spisu a při absenci náležitého odůvodnění v napadeném rozhodnutí ověřit. Předmětné oznámení Občanského sdružení Střítež adresované Drážnímu úřadu je datováno dnem 9.3.2007, ale je opatřeno razítkem Drážního úřadu až datem ke dni 18.2.2008, kdy již bylo stavební povolení vydáno (dne 15.1.2008). Není tedy zřejmé, zda v mezidobí bylo toto oznámení u Drážního úřadu vůbec uplatněno, případně, kde se nalézalo a zda občanské sdružení, mohlo-li v rámci svého působení relevantně požádat o oznámení o všech zahajovaných správních řízeních, podalo své oznámení včas. Takové posouzení se rovněž odvíjí od okamžiku zahájení řízení, k němuž došlo v dané věci veřejnou vyhláškou, a to při dodržení požadavků § 70 zákona č. 114/1992 Sb. i § 26 odst. 1 správního řádu. Tyto navazující otázky nebyly v napadeném rozhodnutí náležitě zodpovězeny. Proto i v tomto případě neměl soud podmínky, aby přezkoumal, zda závěr napadeného rozhodnutí o nepřipuštění účasti Občanského sdružení do stavebního řízení je správný či nikoliv. I v tomto směru tedy soud považuje napadené rozhodnutí za neúplné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Oproti výše uvedenému soud neshledal důvodnými námitky pod body 1.-3. žaloby vytýkající správním orgánům nespolehlivě zjištěný stav věci z důvodu absence posouzení vlivu stavby na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (EIA) a absence rozhodnutí podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb., neboť tento nedostatek žalobci vytýkají ve stavebním řízení s tím, že tato otázka měla být posouzena v územním řízení o umístění stavby, v němž bylo Obecním úřadem Dobrá, stavebním úřadem dne 10.1.2007 vydáno rozhodnutí o umístění předmětné stavby jako napojení spojovací vlečkové koleje z jednokolejné neeletrifikované tratě Frýdek – Místek – Český Těšín po hranici průmyslové zóny Nošovice v délce 350 m. Je však třeba vidět, že rozhodnutí o umístění stavby železniční vlečky, které nabylo právní moci dne 9.3.2007, bylo vydáno za účelem realizace záměru železniční dopravou zajistit zásobování průmyslové zóny Nošovice „Výrobního závodu společnosti Hyundai Motor Company“. Uvedené územní rozhodnutí a předmětné stavební povolení se týká železniční vlečky jakožto dílčí části celé stavby průmyslové zóny, jako pomocného provozu a části infrastruktury výrobního závodu Hyundai, k jehož umístění se vztahuje Oznámení o hodnocení vlivů na životní prostředí dle přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. z prosince 2005 vypracované společností ECO-ENVI-CONSULT a Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb. ze dne 5.5.2006 vypracované Ministerstvem životního prostředí a dále rozhodnutí ve věci povolení výjimky ze zákazů u

zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56 odst. 3 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb. vydaná Správou chráněné krajinné oblasti Beskydy dne 12.4.2006 a 21.9.2006. Ve výjimkách jsou stanoveny podmínky k zajištění ochrany chráněných druhů a jejich biotopu a zajištění transferu živočichů, přičemž ze zprávy odborného pracovníka biologického dozoru Mgr. Radima Kočvary ze dne 13.3.2008, který se vyjadřoval k nezbytnosti výjimky ohledně chráněného druhu – ještěrky obecné v místě napojení PZ Nošovice na železniční vlečku, vyplynulo, že od udělení výjimky dne 12.4.2006 probíhalo plnění podmínek vyplývajících z biologického hodnocení PZ Nošovice a uvedený chráněný druh byl již v průběhu roku 2006 transferován. Drážní orgán dne 26.3.2008 podvrátil, že v té době již byla v předmětné lokalitě prováděna skrývka, a proto nebylo nezbytné žádat o udělení výjimky ohledně chráněných živočichů..

Uvedené listinné důkazy potvrzují, že předmětná stavba byla uvažována jako pomocný dílčí provoz celého Průmyslového závodu Nošovice, který byl jako celek předmětem posouzení dle zákona č. 100/2001 Sb., a také z hlediska výjimek u zvláště chráněných druhů podle zákona č. 114/1992 Sb., a to v řízení, kde účastníkem řízení ohledně výjimky udělené dne 12.4.2006 a platné do 31.12.2010 byl i žalobce – Občanské sdružení Beskydčan. Jestliže tedy předmětná stavba železničního vlečkoviště byla jako součást územního záměru posouzena již jako prvek pomocných provozů a infrastruktury celého závodu, pak skutečnost, že drážním úřadem o na tento dílčí provoz vydáno dílčí územní rozhodnutí i stavební povolení, nezakládá povinnost stavebního úřadu znovu posuzovat tuto stavbu z hlediska zákona č. 100/2001 Sb. a zákona č. 114/1992 Sb., zvláště, jestliže v územním řízení nebyly ve vztahu k umístění stavby železniční vlečky vzneseny žádné námitky a jestliže zásobování PZ Nošovice železniční dopravou bylo dle Stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 5.5.2006 z hlediska kvality ovzduší alternativním a šetrnějším způsobem zajištění dopravní obsluhy. Ostatně žalobci ve svých námitkách upozorňují na nezbytnost obstarání posouzení vlivů stavby na životní prostředí podle platných právních předpisů, aniž by uplatnili argumenty pro to, z jakých důvodů by měla být stavba vlečky jako dílčí stavba celého průmyslového závodu znovu posuzována podle citovaných právních předpisů a jaké změny či jiné důvody vedou žalobce k nesouhlasu se stavebním povolením poté, kdy platí pravomocné rozhodnutí o umístění stavby „Napojení na železniční vlečku“, navazující na posouzení umístění celého výrobního závodu, když žalobci současně i sami tvrdí, že otázky ochrany přírody a krajiny a životního prostředí měly být řešeny v rámci územního řízení. Pokud dle jejich názoru řešeny nebyly, měly být předmětem přezkoumání územního rozhodnutí. Pouhé tvrzení žalobců v replice, že stavební úřad neměl k územnímu řízení o umístění vlečky k dispozici žádné podklady, ačkoliv tyto podklady vztahující se k této stavbě jako pomocnému provozu celé komplexní stavby závodu jsou ve správním spise k dispozici a byly datovány k době posuzování celého záměru PZ Nošovice, není důkazem o tom, že stavební úřad při posuzování záměru celého závodu PZ Nošovice v jeho komplexnosti a tehdy i s uvažováním provozu železniční vlečky tyto podklady neobstaral. Takové tvrzení nemůže vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Soud neshledal důvodnou ani námitku odepření práva na poskytnutí části projektové dokumentace, která mu byla odmítnuta. Je mylná argumentace žalobců dovolávající se teleologického výkladu ust. § 168 odst. 2 správního řádu s tím, že toto ustanovení dopadá na ochranu zájmů soukromých osob až po skončení správního řízení a tím neomezuje práva účastníků řízení. To je výklad žalobců, který nemá oporu v citovaném zákonném ustanovení stavebního zákona, dopadajícím jako speciální ustanovení na pořizování dokumentace ve stavebním řízení a které tím má ve vztahu ke správnímu řádu přednost. Práva na poskytnutí kopie dokumentace se lze domáhat jedině postupem podle § 168 odst. 2 stavebního zákona,

podle něhož podmínkou je, aby žadatel předložil souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. To, zda souhlas k poskytnutí dokumentace bude dán, plně závisí na uvážení toho, kdo dokumentaci pořídil, případně vlastníka stavby. Stavební úřad v tomto směru žádnými právními nástroji nedisponuje a nelze na něm požadovat, by tak učinil, pokud se žadateli o pořízení kopie nepodaří zajistit požadovaný souhlas pořizovatele či vlastníka dokumentace. V uvedeném směru vyslovil shodný názor i Krajský soud v Ústí nad Labem v publikovaném rozsudku pod č.j. 59A 97/2010-27. Žalobci, poněkud odtažitě od žalobního bodu, pak následně v replice k vyjádření žalovaného převedli své námitky do odkazu na judikaturu Nejvyššího správního soudu odlišující práva účastníků řízení podle § 133 zákona č. 50/1976 Sb. a práva na poskytnutí informace podle § 106/1999 Sb. Žalobci však neuvedli, že by se požadované části projektové dokumentace domáhali postupem podle zákona č. 106/1999 Sb. a jak v tomto postupu uspěli. Pokud by tak učinili, bylo by na správním orgánu, aby se s takovou žádostí vypořádal dle podmínek zákona č. 106/1999 Sb., který rovněž stanoví meze poskytnutí informací, týkají-li se údajů soukromých osob.

Ze shora uvedených důvodů v rozsahu oprávněných námitek žalobců Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a protože rozhodnutí bylo zrušeno pro vady řízení dle § 76 odst. 1 s.ř.s. učinil tak v souladu s tímto ustanovením bez nařízení jednání. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný odstraní vytýkané vady rozhodnutí a věc náležitě posoudí z hlediska námitek žalobců, které byly shledány důvodnými.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci měli ve věci úspěch soud jim proto přiznal náhradu nákladů řízení .. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2000,- Kč z podané žaloby a náklady právního zastoupení žalobce advokátem, a to za 3 úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby, replika k vyjádření žalovaného) přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve spojení s § 35 odst. 2 s.ř.s., částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny 3 paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a částkou 1.440,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je zástupce žalobce povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy v souhrnu za 3 žalobce činí částku 25.920,- Kč a při snížení odměny za společné úkony dle § 12 odst. 4 vyhl. o 20 % jsou vyčísleny v částce 20.736,- Kč. S připočtením soudního poplatku pak jsou celkové náklady řízení dány ve výši 22 736,- Kč.

Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost, tudíž jim ani dle § 60 odst. 5 s.ř.s. nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena, o nichž by v takovém případě měl soud rozhodovat..

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj

o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. června 2012

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková